

Rok 1907.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 2. marca 1907.

Treść: (M 55—58.) 55. Ustawa, którą zmienia się, względnie uzupełnia postanowienia ustaw z dnia 19. września 1898 o urządzeniu płac profesorów w uniwersytetach, tudzież w szkołach głównych i zakładach naukowych z nimi na równi będących, następnie grona nauczycielskiego w państwowych szkołach średnich, w państwowych seminaryach nauczycielskich tak męskich jak żeńskich i w połączonych z niemi szkołach ćwiczeń, jakoteż w państwowych przemysłowych zakładach naukowych, dalej ustawę z dnia 15. kwietnia 1896 o poborach profesorów w państwowych zakładach naukowych dla położnych, w końcu ustawy z dnia 1. marca 1889 i z dnia 26. stycznia 1902, dotyczącej płac i emerytur grona nauczycielskiego w katolickich dyecezjalnych, względnie grecko-oryentalnych teologicznych zakładach naukowych. — 56. Ustawa, którą stosownie do czasu służby katolickich duszpasterzy ustala się podwyższenie mniejszego ich dochodu jakoteż poborów emerytalnych. — 57. Ustawa, którą ustala się podwyższenia minimalnego dochodu i poborów emerytalnych grecko-oryentalnych duszpasterzy w Dalmacji stosownie do czasu ich służby. — 58. Ustawa, którą zmienia się ustawę z dnia 26. grudnia 1895.

55.

Ustawa z dnia 24. lutego 1907,

która zmienia się, względnie uzupełnia postanowienia ustaw z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 167, 173, 174 i 175, o urządzeniu płac profesorów w uniwersytetach, tudzież w szkołach głównych i zakładach naukowych z nimi na równi będących, następnie grona nauczycielskiego w państwowych szkołach średnich, w państwowych seminaryach nauczycielskich tak męskich jak żeńskich i w połączonych z niemi szkołach ćwiczeń, jakoteż w państwowych przemysłowych zakładach naukowych, dalej ustawę z dnia 15. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 63, o poborach profesorów w państwowych zakładach naukowych dla położnych, w końcu ustawy z dnia 1. maja 1889, Dz. u. p. Nr. 68, i z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 24 i 25, dotyczącej płac i emerytur grona nauczycielskiego w katolickich dyecezjalnych, względnie

grecko-oryentalnych teologicznych zakładach naukowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

1.

Uniwersytety, tudzież szkoły główne i zakłady naukowe z nimi na równi będące.

§ 1.

Profesorowie zwyczajni w uniwersytetach na wszystkich wydziałach, w szkołach głównych technicznych, tudzież w szkole głównej ziemiarstwa i na wydziale teologicznym ewangelickim w Wiedniu należą do VI. klasy stopnia służbowego urzędników państwowych i pobierają oprócz systemizowanego dodatku służbowego, pensję w kwocie 6400 K, która po 5. i 10. roku wzrasta po 800 K, po 15. i 20. roku po 1000 K a po 25. roku o 1200 K (dodatki pięcioletnie).

Wszyscy profesorowie zwyczajni w Wiedniu pobierają nadto roczny dodatek w kwocie 800 K, którego się do emerytury nie policza.

§ 2.

Pensya profesorów nadzwyczajnych w szkołach głównych w §ie 1 oznaczonych wzrasta po 5. i 10. roku po 800 K następnie po 15. i 20. roku po 600 K (dodatki pięcioletnie).

§ 3.

Profesorowie zwyczajni na wydziałach teologicznych w Solnogrodzie i Ołomuńcu należą do VI. stopnia służbowego urzędników państwowych i pobierają oprócz systemizowanego dodatku służbowego, pensę w kwocie 3600 K, która po 5. i 10. roku wzrasta po 800 K, po 15. i 20. roku po 1000 K a po 25. roku o 1200 K (dodatki pięcioletnie).

§ 4.

Profesorowie nadzwyczajni na tych dwóch wydziałach należą do VII. stopnia służbowego urzędników państwowych i pobierają oprócz systemizowanego dodatku służbowego, pensę w kwocie 2800 K rocznie, która po 5. i 10. roku wzrasta po 800 K, następnie po 15. i 20. roku po 600 K (dodatki pięcioletnie).

§ 5.

Profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni w akademii sztuk pięknych w Wiedniu, akademii sztuki, tudzież w Szkole głównej weterynaryi we Lwowie, stoją pod względem stopnia służbowego i poborów na równi z profesorami oznaczonymi w §§ach 1 i 2.

§ 6.

Postanowienia ustawy z dnia 15. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 63, o poborach profesorów w utrzymywanych przez państwo zakładach naukowych dla położnych zmienia się w sposób następujący:

Profesorowie w utrzymywanych przez państwo zakładach naukowych dla położnych należą do VII. stopnia służbowego urzędników państwowych i pobierają oprócz systemizowanego dodatku służbowego, pensę w kwocie 3600 K rocznie, która po 5. i 10. roku wzrasta po 800 K, następnie po 15. i 20. roku po 600 K (dodatki pięcioletnie).

Lata wysłużone w charakterze profesora w państwowym zakładzie naukowym dla położnych przed wejściem w wykonanie tej ustawy zostaną przytem policzone.

II.

Rzymsko-katolickie i grecko-katolickie teologiczne dyecezyalne i centralne zakłady naukowe tudzież grecko-oryentalny teologiczny zakład naukowy w Zadarze.

§ 7.

Przysługujące, stosownie do czasu trwania nauczycielskiej działalności, profesorom w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych dyecezyalnych i centralnych zakładach naukowych, tudzież w grecko-oryentalnym teologicznym zakładzie naukowym w Zadarze podwyższenie pensji wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 500 K, po upływie każdego z następnych trzech pięcioleci po 800 K.

III.

Szkoły średnie.

§ 8.

Ustalone w §ie 2 tej ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr 173, podwyższenia pensji rzeczywistych nauczycieli w państwowych szkołach średnich (gimnazjach, realnych gimnazjach, szkołach realnych) wynoszą po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 500 K, po upływie trzech następnych pięcioleci po 800 K.

§ 9.

Czas służby, który rzeczywiści nauczyciele tudzież wspomniani w §ie 4 ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 173, nauczyciele religii, po uzyskaniu zupełnego uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego w gimnazjach i szkołach realnych, przebyli w charakterze suplentów lub asystentów w państwej szkole średniej z obowiązkiem udzielania nauki co najmniej 14 godzin na tydzień z przedmiotów języków, 20 godzin tygodniowo z rysunków, 17 godzin nauki na tydzień z innych świeckich przedmiotów obowiązkowych, 16 godzin tygodniowo, względnie przy zastępowaniu wspomnianych w §ie 4 wyżej powołanej ustawy nauczycieli religii 10 godzin religii tygodniowo, w końcu czas służby przebyły w charakterze asystentów, względnie konstruktorów w szkole głównej po myśli §u 1 ustawy z dnia 31. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1897, i to badź przed wejściem w życie niniejszej ustawy, bądź też po wejściu jej w wykonanie, policzać się będzie dla stabilizacji i przyznania dodatków pięcioletnich aż do najwyższej liczby lat ośmiu.

Czy i w jakim zakresie, oprócz powyższych przypadków, zatrudnienie w zawodzie nauczycielskim po uzyskaniu zupełnego uzdolnienia do nauczania w szkołach średnich, może być policzone dla stabi-

lizacji i przyznania dodatków pięcioletnich, oznacza minister wyznań i oświaty.

§ 10.

Wspomnianym w §sie 4, ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 173, nauczycielom religii należy przy posunięciu ich do pensji dla rzeczywistych nauczycieli systemizowanej policzyć, celem wspomnianego w §sie 2 tej ustawy podwyższenia pensji czas służby aż do najwyższego wymiaru lat ośmiu, który oni bądź przed wejściem w wykonanie tej ustawy, bądź też później po myśli rozporządzenia ministeryjnego z dnia 19. lipca 1856, Dz. u. p. Nr. 146, względnie §su 4, ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 173, przebyli.

§ 11.

Stali nauczyciele gimnastyki w państwowych szkołach średnich mogą być, jeżeli uzyskają trzeci dodatek pięcioletni, posunięci do IX. stopnia służbowego a po uzyskaniu piątego dodatku pięcioletniego i jeżeli złożą dowód, że posiadają wyższe wykształcenie do VIII. stopnia służbowego.

Stalym nauczycielom gimnastyki policzyć należy dla stabilizacji i przyznania dodatków pięcioletnich aż do najwyższego wymiaru lat ośmiu, ten czas służby, który oni po złożeniu egzaminu na nauczyciela gimnastyki w szkołach średnich i seminaryach nauczycielskich przebyli w państwowych lub posiadających prawo publiczności nie państwowych szkołach średnich w charakterze zastępców nauczycieli gimnastyki, względnie pomożników nauczycieli gimnastyki lub asystentów gimnastyki z obowiązkiem uczenia przez co najmniej 20 godzin tygodniowo i to bądź przed wejściem, bądź po wejściu w życie tej ustawy.

Stale w państwowych szkołach średnich zamianowanym nauczycielom gimnastyki policzyć należy czas służby, który po złożeniu egzaminu na nauczyciela gimnastyki w szkołach średnich i seminaryach nauczycielskich, na stałej posadzie w szkołach ludowych lub wydziałowych przebyli i to bądź przed wejściem w życie tej ustawy, bądź też, gdy już obowiązywała zaczęła, aż do czasu co najwięcej lat ośmiu.

Pod względem przeniesienia w stan spoczynku znajdują zastosowanie do stałych nauczycieli gimnastyki te ustawy i przepisy, jakie dla rzeczywistych nauczycieli w państwowych szkołach średnich obowiązują.

§ 12.

Postanowienia tego rozdziału jak i ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 173, znajdują analogiczne zastosowanie także do szkół żeglarskich, tudzież do państwowych wyższych szkół handlowych (akademii handlowych).

IV.

Seminarya nauczycielskie, męskie i żeńskie.

§ 13.

Ustalone w §sie 2, ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 174, podwyższenie pensji nauczycieli głównych wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 500 K, po upływie trzech następnych pięcioleci po 800 K.

§ 14.

Ustalone w §sie 7, ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 174, podwyższenie pensji nauczycieli w państwowych szkołach ćwiczeń wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 300 K, po upływie trzech następnych pięcioleci po 400 K.

Nauczycielom szkoły ćwiczeń przyznaje się dalszy (szósty) dodatek pięcioletni w kwocie 400 K, który z ukończeniem 30. roku służby przypada.

Po uzyskaniu trzeciego dodatku pięcioletniego nauczyciele szkoły ćwiczeń mogą być posunięci do IX. stopnia służbowego, a po uzyskaniu piątego dodatku pięcioletniego, jeżeli posiadają świadectwo uzdolnienia na nauczyciela w szkołach wydziałowych, względnie świadectwo uzdolnienia na nauczyciela muzyki w szkołach średnich i seminaryach nauczycielskich, lub też jeżeli wykażą się mogą nadzwyczajną działalnością do VIII. stopnia służbowego.

§ 15.

Pod względem policzania lat przebytych w charakterze suplenta i asystenta dla wymiaru dodatków pięcioletnich nauczycielom głównym z kwalifikacją dla szkół średnich znajdują zastosowanie przepisy ustawy obowiązujące dla rzeczywistych nauczycieli w państwowych szkołach średnich.

§ 16.

Nauczycielom głównym z kwalifikacją dla szkół wydziałowych może być dla wymiaru dodatków pięcioletnich policzony aż do pełnej liczby czas służby, przebyty w charakterze nauczycieli szkoły ćwiczeń; czas przebyty w publicznej służbie szkoły ludowej lub też w charakterze suplenta z normalnym obowiązkiem nauczania, jaki ma nauczyciel główny w seminaryum nauczycielskim, policzać należy co najwięcej do lat ośmiu.

§ 17.

Nauczycielom szkoły ćwiczeń może być dla wymiaru dodatków pięcioletnich policzony cały czas służby, który przed przejściem do państwowego zakładu, po uzyskaniu kwalifikacji dla powszechnych

szkół ludowych, w publicznej służbie szkół ludowych przebyli.

To samo obowiązuje pod względem czasu służby przebytej w charakterze nauczyciela młodszego w szkole ćwiczeń, jakież co do tych lat służby, które siła nauczycielska po uzyskaniu kwalifikacji dla powszechnych szkół ludowych w charakterze suplenta z normalnym obowiązkieniem nauczania, jaki ma nauczyciel szkoły ćwiczeń, w takiejże szkole przebyła.

Dla policzenia wyżej oznaczonego jak i w §sie 16 niniejszej ustawy wspomnianego czasu służby nie stanowi żadnej różnicy okoliczność, czy służba ta odbyła się przed wejściem lub po wejściu w życie tej ustawy.

§ 18.

Postanowienia zawarte w §sie 11 niniejszej ustawy, dotyczące policzenia dawniejszych lat służby i wymiaru emerytury dla stale mianowanych nauczycieli gimnastyki w państwowych szkołach średnich, znajdują zastosowanie także do stale zanianowanych nauczycieli gimnastyki i nauczycieli muzyki w państwowych seminarach nauczycielskich.

V.

Przemysłowe zakłady naukowe.

§ 19.

Nauczycielom posuniętym z X. do IX. stopnia służbowego należy policzać dla wymiaru dodatków pięcioletnich czas służby odbytej w pierwszym stopniu służbowym, począwszy od piątego roku służby i to do najwyższego wymiaru lat 10.

§ 20.

Osobom stanu nauczycielskiego wszystkich stopni służbowych może być przy mianowaniu lub też po upływie odpowiedniego czasu zupełnie zadowalającej służby policzony dla wymiaru w swoim czasie emerytury, względnie poboru trzechletnich i pięcioletnich dodatków, jako czas służby nauczycielskiej aż do największej liczby lat ośmiu, względnie dyrektorom aż do lat dwunastu, czas praktyki technicznej, artystycznej lub przemysłowej, względnie czas w zawodzie nauczycielskim przebyty, o ile tego ostatniego nie wlicza się już po myśli §u 6. ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 175.

Czy po myśli tego paragrafu i §u 19, czas służby pod względem policzania w rachubę wchodzący względnie zatrudnienie miały miejsce przed wejściem lub po wejściu w życie tej ustawy, nie stanowi dla policzania żadnej różnicy.

§ VI.

Postanowienia końcowe.

§ 21.

Postanowienia tej ustawy znajdą zastosowanie także do tych osób stanu nauczycielskiego, które zanianowane zostały, zanim jeszcze ustała ta na brąda mocy obowiązującej.

Dodatki osobiste przyznane poszczególnym osobom stanu nauczycielskiego, należy ściągać stosownie do tego, jak uzyskują wyższe pobory.

§ 22.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. kwietnia 1907.

§ 23.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 24. lutego 1907.

Franciszek Józef w&r.

Beck w&r.

Marchet w&r.

56.

Ustawa z dnia 24. lutego 1907,

która stosownie do czasu służby katolickich duszpasterzy ustala się podwyższenie najniższego ich dochodu jakież poborów emerytalnych.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Ustalony we wzorze I. ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, o dotacji dla katolickich duszpasterzy dochód najmniejszy podwyższa się dla kapelanów świeckich i zakonnych, dla tych ostatnich, o ile ustała z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, nadaje im kongruę, względnie jej uzupełnienie, po każdych pięciu latach przed wejściem lub też już po wejściu niniejszej ustawy w wykonanie, w charakterze duszpasterza lub w innej jakiej publicznej służbie kościelnej przebytych aż do 40. roku służby włącznie, o sto (100) koron.

Przyznane na zasadzie powyższego postanowienia podwyższenie najmniejszego dochodu należy się także po przeniesieniu w stan spoczynku, jako podwyższenie ustalonych we wzorze II. do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, poborów emerytalnych.

Podwyższenie to, o ile nie jest pokryte poborami stale z urzędem duchownym połączonymi, opędać się będzie z funduszów religijnych, względnie z państwowej dotacji do tych funduszów.

§ 2.

Prawa do tego podwyższenia, które poczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po ukończeniu wchodzącego w rachubę czasu służby, dochodzić ma duszpasterz przez wniesienie zeznania albo też, gdy takie zeznanie zostało już przedłożone, przez doniesienie w drodze ordynaryjatu.

§ 3.

Podwyższenie to odbiera się na zawsze lub na pewien oznaczony czas, jeżeli to później w postępowaniu zwyczajnym zostanie orzeczone (§ 27 ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 50).

Skutki takiego orzeczenia mogą być po wysłuchaniu biskupa dyrektora darowane.

§ 4.

W przypadku szczególniejszych fizycznych ułomności przeniesionego w stan spoczynku duszpasterza, względnie przy zachodzących innych uwzględnienia godnych okolicznościach Minister wyznać może mu wyjątkowo przyznać większe pobory emerytalne jak mu się stosownie do wzoru II. do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, należą, jednak tylko do najwyższej kwoty 2000 K.

§ 5.

Ustalone w niniejszej ustawie podwyższenie minimalnego dochodu lub poborów emerytalnych należy się poczawszy od dnia 1. stycznia 1907 w jednej trzeciej części, od dnia 1. stycznia 1908 w dwóch trzecich a od dnia 1. stycznia 1909 w pełnej kwocie.

§ 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruzeam Ministrowi wyznań i oświaty i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24. lutego 1907.

Franciszek Józef w&r.

Beck w&r.

Korytowski w&r.

Marchet w&r.

57.

Ustawa z dnia 24. lutego 1907,

która ustala się podwyższenia minimalnego dochodu i poborów emerytalnych grecko-oryentalnych duszpasterzy w Dalmacji stosownie do czasu ich służby.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Ustalony we wzorze I. ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, o dotacji dla grecko-orientalnych duszpasterzy Dalmacji, dochód minimalny podwyższa się dla kapłanów świeckich po każdym pięciu latach, przed wejściem lub po wejściu w życie niniejszej ustawy w charakterze duszpasterza lub w innej jakiej publicznej służbie kościelnej przebytych, aż do 40. roku służby włącznie po sto (100) koron.

Przypadające na zasadzie powyższego postanowienia podwyższenie minimalnego dochodu należy się także po przeniesieniu w stan spoczynku jako podwyższenie ustalonego we wzorze II. do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, poborów emerytalnych.

Podwyższenie to, o ile nie da się pokryć poborami stale do urzędu duchownego przywiązanymi, opęda się ze skarbu państwa.

§ 2.

Prawa do tego podwyższenia, które poczyna się z pierwszym dniem miesiąca następującego po ukończeniu wchodzącego w rachubę czasu służby, dochodzić ma duszpasterz przez wniesienie zeznania lub też, gdy takie zeznanie już zostało przedłożone, przez doniesienie w drodze biskupiego konsistorza.

§ 3.

Podwyższenie to zamyka się na zawsze lub na przekiąg pewnego oznaczonego czasu, jeżeli to w postanowieniu zwyczajnym przez konsistorz biskupi prawomocnie orzeczone zostanie.

Skutki takiego orzeczenia mogą być po wysłuchaniu biskupa dyrektora darowane.

§ 4.

W przypadku szczególniejszych fizycznych ułomności deficyenta lub zachodzących innych

godnych uwzględnienia okoliczności, Minister wyznań może wyjątkowo przyznać mu wyższe, jak stosownie do wzoru il. do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, należące się pobory emerytalne, jednak tylko najwyższej do kwoty 2000 K.

§ 5.

Ustalone w ustawie niniejszej podwyższenie dochodu minimalnego lub poborów emerytalnych należy się począwszy od dnia 1. stycznia 1907 w jednej trzeciej części, od dnia 1. stycznia 1908 w dwóch trzecich, od 1. stycznia 1909 w pełnej kwocie.

§ 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Ministrowi wyznań i oświaty i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24. lutego 1907.

Franciszek Józef w&r.

Beck w&r.

Korytowski w&r.

Marchet w&r.

58.

Ustawa z dnia 26. lutego 1907,

która zmienia się ustawę z dnia 26. grudnia 1895,
Dz. u. p. Nr. 197.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Ustępu 2 § 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1895, Dz. u. p. Nr. 197, o prawach autorów dzieł literatury, sztuki i fotografii, otrzymuje następujący dodatek:

O ile traktaty państwe nie istnieją, mogą być drogą rozporządzenia obwieścić się mającego w Dzienniku ustaw państwa Ministra sprawiedliwości, postanowienia tej ustawy, pod warunkiem wzajemności uznane bądź w całości, bądź też częściowo, jako dla takich dzieł obowiązujące.

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy, która nabywa mocy obowiązującej z dniem jej obwieszczenia, poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 26. lutego 1907.

Franciszek Józef w&r.

Beck w&r.

Klein w&r.